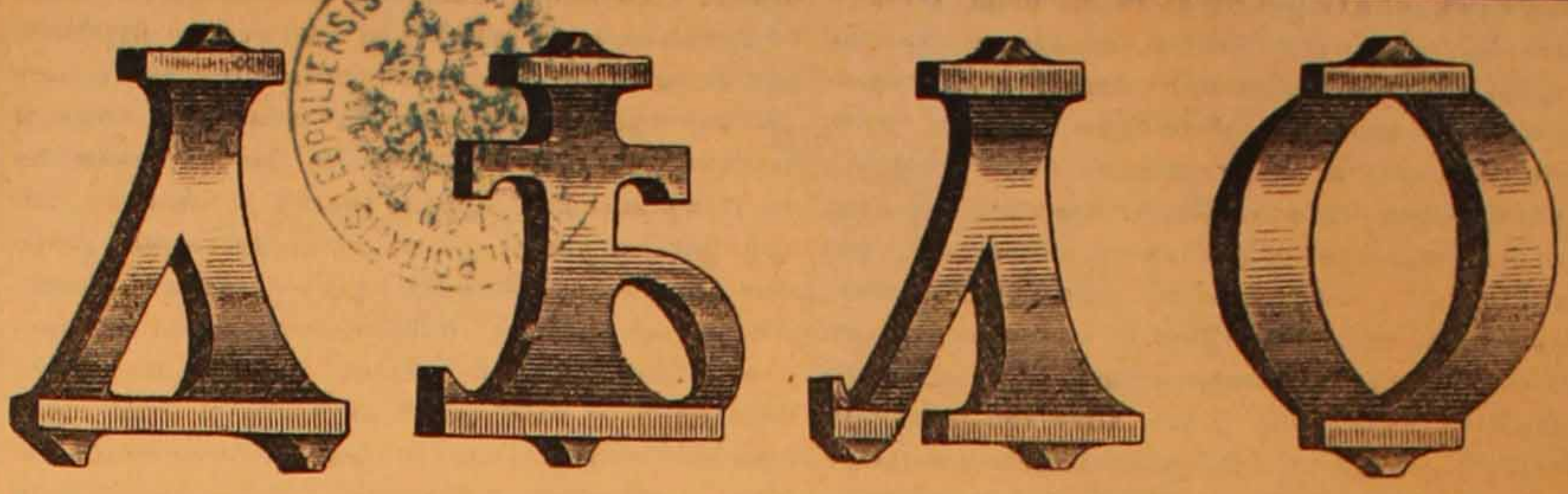

Выходить во Львовѣ во Вторникъ, Четвергъ и Субботу' вѣтъ рускихъ оцѣтъ о 4-ой годъ попол. Литер. лодатокъ издавна найзнам. повѣстей" выходить по 2 печат. ар. въ каждомъ 16-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція, администрація и енопедація подъ Ч. 44 улицъ Галицка. Вѣтъ люты, посылки и рекламациа належить пересылать на адресъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка. Руконисъ не вѣртаются толькы на попереднѣ востере жана. Подлинное число оцѣтъ 12 кр. а. в. Оглашеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. 6тх одновъ тронки печатокъ. Рекламациа неопечатанъ вѣдлѣтъ бѣтъ порта. Предлать належить пересылать еражокъ (найдучше почтомъ) „переклаомъ“ до: Администрація часописъ „Дѣла“ ул. Галицка Ч. 44.

Предлать на „Дѣла“ для Россіи:	для Россіи:
на пѣтъ рѣкъ . . . 12 кр. на пѣтъ рѣкъ . . . 12 рубл.	на пѣтъ рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѣтъ року . . . 6 кр. на пѣтъ року . . . 6 рубл.	на пѣтъ року . . . 6 рубл.
на чвертъ року . . . 3 кр. на чвертъ року . . . 3 рубл.	на чвертъ року . . . 3 рубл.
от дол. „Библиотека“:	от дол. „Библиотека“:
на пѣтъ рѣкъ . . . 16 кр. на пѣтъ рѣкъ . . . 16 рубл.	на пѣтъ рѣкъ . . . 16 рубл.
на пѣтъ року . . . 8 кр. на пѣтъ року . . . 8 рубл.	на пѣтъ року . . . 8 рубл.
на чвертъ року . . . 4 кр. на чвертъ року . . . 4 рубл.	на чвертъ року . . . 4 рубл.
на самы лодатокъ:	на самы лодатокъ:
на пѣтъ рѣкъ . . . кр. 5- на пѣтъ рѣкъ . . . 5 рубл.	на пѣтъ рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѣтъ року . . . кр. 250 на пѣтъ року . . . 250 рубл.	на пѣтъ року . . . 250 рубл.
на чвертъ року . . . кр. 1-25	на чвертъ року . . . 1-25
Для Востранскъ, еражокъ Россіи:	
на пѣтъ рѣкъ . . . 15 кр.	на пѣтъ рѣкъ . . . 15 рубл.
на пѣтъ року . . . 7-50 кр.	на пѣтъ року . . . 7-50 рубл.
на чвертъ року . . . 8-75 кр.	на чвертъ року . . . 8-75 рубл.
от дол. „Библиотека“:	на самы лодатокъ:
на пѣтъ рѣкъ . . . 19 кр. на пѣтъ рѣкъ . . . 19 рубл.	на пѣтъ рѣкъ . . . 19 рубл.

Унификація.

(Стара програма въ новой одежи). VI.

Разгляньмося впрочѣмъ, чи далеко зайшовъ-бы п. графъ Адальбертъ и его товаришъ съ своєю роботою унификаціною на случай, если-бы справдѣ его програма хочъ въ части осуществилася? Мы пересвѣдченъ, що не далеко въ добрь, а скорше посуувъ-бы справу намърено будто нимъ примирена обохъ народѡвъ назадъ и переведеньемъ свои програмы выкавказъ-бы якъ-разъ наслѣдки, вправдѣ въ дечѡмъ погубилъ для народа руского, для его розвою интеллектуального и матеріального, але ще болше шкодливъ для элементу польского, поселеного на Руси, а смертоноснъ для своихъ фантастичныхъ реставраційныхъ цѣлей. Що-жъ бо прійшло-бы п. графу примъромъ зъ того, що дитину руску заразъ зъмалку въ народнѡй школѣ заправлявано-бы на силу до науки языка польского? Та-жъ се и нынѣ въ великѡй части дѣся, а прецѣ до-свѣдъ учить насъ, що стремленьє сполонизувати молодежь нашу посредствомъ народнои школы доси увѣнчалось лишь слабонкимъ успѣхомъ. Руска дитина, покинувши школѣчу лавку, рада, що вже покѣнчилсь чудачий на пѣй пробовавнй експерименты языкословнй, вѣртає назадъ въ свое руске огнище домашне и до року, если не скорше, не лишь забуває наслуванє недостаточне знанье покарвченого языка польского, але дѡйшовши до лѣтъ и свѣдомости того, що съ нею на школнѡй лавцѣ вироблювано, звѣртаєся до школы народнои неприязню, а навѣтъ съ презрѣньемъ. Духовеньство наше патріотичне дбає до того, на нещастье п. графа, о те, чтобы дитина руска не отчужилась ѡтъ церкви, кличе ея до читаня „Апостола“, до хору церковного, вяже ея съ церковнымъ рускимъ житьемъ, — а батьки помагають ему въ той роботѣ истинкотно, дбаючи знову зъ своєї стороны, щобъ дитина ихъ, борони Боже, не „спавошилась“. Зѡ школы народнои, вѣденои нынѣ подекуды пѡсля задушевныхъ а невысказаныхъ смѣло п. графомъ интенцій, на дѣлѣ толькы хѡсна, що парбокъ рускй, за-

давши ея колисъ случайно, посмѣсь надъ нею та на розселеньє своихъ товаришѡвъ прикаже деякы чудовищнй речена на темать: „matka warzy strawa“, або „szwiec szyji czoboty“. Зазначуемо при сѣмъ, що се не выдумки, а факты, подслуханй людьми объ-ективными и серіозными. А скѡлько то правдивого хѡсна могла-бы подати тая сама народна школа дитинѣ, если-бъ у насъ болше тямлено на здоровй правила педагогій, уважано школу розсадникѡмъ позитивной науки, узгляднено потребности господарской дитины и зъ сеи святинѣ не роблено арены политичнои. Тогда не было-бы потрѣбно пѡдносити крику о бесплодности школѣ нашихъ въ дуся гр. Рея, бо тогда можна-бы змарнованый часъ на експерименты языкословнй зъужити дуже добре якъ на моральне такъ и интеллектуальне образованье молодежи, ѡтповѣдне ея наиблизшому званию. Тогда и статистика не выказувала-бы на соромъ всѣмъ намъ, що весь коронный нашъ край мимо помножень школѣ народныхъ ѡтъ 1868 року на 5,958.907 людей числитъ лѣди 448.046 читаючихъ а 675.578 читаючихъ и письменныхъ, и що отже ще 4,835.283 лишаєся сырыхъ головъ, дикарѣвъ австральскихъ посередъ культурной Европы. Впрочѣмъ школу, яку намъ творить нынѣ въ части лишь примѣнена програма унификаціна п. графа до публичного выхованя молодежи, нищать безпощадно и нашй товариства просвѣтнй, а въ дальшѡмъ поли и читальнѣ, котрй вьрастають якъ грибы по дощєи и свѣдчатъ о ясной самосвѣдомости народа нашего и твердѡй воли его — ратувати снадцину предкѡвъ на перекоры всему, що стоить въ дорозѣ. За сею роботою духовеньства, товариствъ просвѣтныхъ и читальнѣ марнѣють донкхотскй подвиги дотепершнихъ унификаторѡвъ, немовъ весняный снѣгъ. А чи-жъ мали-бы дальшй проєкты унификаторскй п. графа увѣнчатись крашими результатами? Пуста надѣя, луда! То-жъ малополяннѣ, зацьхавшй до насъ, не почувєся скорше мовъ у себе дома, если не приноворитєя до насъ, если не научитєя и той азбуки и того хлопского языка, виробшого, по словамъ п. графа, до

языка литературного, если, коротко кажучи, не пошанує природныхъ нравъ нашихъ и не помиритєя съ конечностю. И съ унификацію на поли школѣ среднихъ не зайшовъ-бы графъ далеко, по нашѡй думцѣ. Та-жъ рѡжница межй нынѣшнимъ положеньемъ рѣчи а евентуальнымъ по дуся п. графа залежала-бы лишь въ томъ, чтобы Русинамъ ѡтобрано ще и ту одну-одинокую гимназію руску, котру они посѣдають у Львовѣ. Якій-же великѡй хосєтъ выйшовъ-бы зъ того для элементу польского? Ньакій! П. графъ ачей добре знає, що мимо небратродного нашего положєня на поли школѣ среднихъ, мимо того, що у всѣхъ тыхъ школахъ языкъ рускй єсть предметѡмъ науки надъобовязковѡй и выкладєся ѡтъ неохоты, — що число перекинчикѡвъ не збѡльшаєся ѡтъ 1868 р., що вѣкы Черкавскихъ, Савчиньскихъ и Костецкихъ минули безповоротно, що зрады у насъ менше, якъ колисъ. Дивуватись сему нема чоґо. Се природный процессъ. Тисеньє выкликє опѡръ, а тисеньє часточки не лучатєся съ давлячимъ предметѡмъ. А коли-бъ п. графъ придививєся ще близше и уважнѣше житю нашей руской молодежи университетскѡй, то побачивъ-бы, що тамъ болше патріотичного духа, якъ передъ 1868 р., що тамъ проявилєся навѣтъ энтузіязмъ для своего рѡдного, покривженого слова, — бо-жъ оно и лѣпше смакує яко заказаный овочъ въ раю Галицкѡмъ. И не пустословный то патріотизмъ въ братствахъ нашихъ молодыхъ людей, не поддѣржуваный штучно, а вкорѣненный глубоко въ души, и то якъ-разъ тыхъ людей, котрыхъ положєно на „заколєніє“ на жертвеннику не руской а чужѡй справы. Унификація не могла и на томъ поли, такъ якъ колисъ и п. графъ не знѣмивєся, хотяй тенденцію школы середнои передъ 1868 рокомъ була германизация. Унификацію въ дуся п. графа примѣнено въ недавныхъ часахъ съ болшою энергію и до нашей церкви и обряду. Тутъ було навѣтъ по части и въ дечѡмъ поле пѡдготовленє збоченымъ понятємъ Берестейской униі. Обрядъ нашъ греческй перенявъ богато новостєй ѡтъ обряду латиньского, а духовеньство наше до половины сєго вѣку ѡтчужилоє дуже

ѡтъ простолюдина, обернулось съ презрѣньемъ до рѡдного слова и стало жити звычайємъ и обычаємъ польско-шляхетского элементу. Часы владыкы Сивгурского и Якимовича зъупинили доперва дѣло латиньщєна церкви и польщєна клиру. Церковь наша прійшла до свѣдомости своєй окрєтшинности обрадовѡй, а духовеньство зрозумѣло скоро задачу свою посередъ народа руского и приклонилось до него съ всею щиростю. Шкода лишь, що дѣло очищєня обряду нашего не взяли въ свои руки покликанй до того достойники церкви, а лишили его низшѡй братинъ по чину Мелхиседека, дилетантамъ, а навѣтъ вѣтскѡй прєсвѣ. Зъ того и вышло, що затревоженй такимъ оборотѡмъ справы историчнои нашй унификаторы, боячисъ, чтобы церковь наша католицка не зъасимилювалася съ православіємъ, заступали въ Римѣ до ворѡтъ товариства de propaganda fide и постарались о впродажєнє до нашего краю Змартвухъстанцѣвъ и Лѡбѡлитѡвъ. Намъ суть звѣстнй всѣ заходы двохъ родинъ магнатскихъ нашего краю въ Римѣ, котрыхъ дуже энергично попиравѣ еп. Лѡдоховскй и котрй то остаточно сирѡвадили до насъ снхъ менторѡвъ. Галичину по фєйерверку Гнилицанъ узнано краємъ мисійнымъ и поставлено на рѡвни съ православною Боснїєю, Герцеговиною и Болгарїєю, где дѣло католичєня жителѡвъ поручєно Францисканамъ и такожъ Змартвухъстанцямъ. П. графъ Адальбертъ давєя прѡтє съ своєю програмою унификаціи на поли церковнѡмъ выпередити своимъ товаришамъ, але мы пересвѣдченъ, що ѡнъ и унификацію обрядѡвъ похваляє, такъ якъ не хоче, щобъ его Малополяннѣ соблазнивєся тымъ, если-бъ случайно въ Перемьскѡй церквѣ не почувъ „godzin-окъ“... Чи однакожъ такє „нашєствіє инѡплеменниковъ“ увѣнчаєся успѣхами на Галицкѡй Руси, — се рѣчь дуже непервна, бо гратисъ съ чувствами релігійными — се дѣло досыть небезпєчне и у насъ непотрѣбне, тымъ болше, що у насъ кромѣ колѡкохъ одилицъ, нѣхто догматѡвъ церкви католицкои не нарушивъ, а самъ иниціаторъ Гнилицкого фєйерверку дѣло переходу громады Гнилицкои на православіє назвавъ невиннымъ „шкирєньємъ зубѡвъ“. Впрочѣмъ униі церковна, добре понята, про-

Прѡбѣдка до Закладу Дроговыжского.

(Конецъ.)

Въ загалѣ наука въ Дроговыжскѡмъ закладѣ дѣлится на курсъ теоретичный и на курсъ ремѣсничй. Теоретична наука ѡтбуваєся въ тутешной IV-класовой народнѡй школѣ, помѣщєной въ закладѣ; по укнѣченю тутъ науки починаєся курсъ ремѣсничй. Ремєсла дѣлєтєся на 6 категорій: на ремєсла столарѣвъ, стельмаховѣ, ковалѣвъ, слюсарѣвъ, кравцѣвъ и шевцѣвъ. Ремєсло бляхарєке винєне. Оглянувши и роздивившиєся въ школѣ якъ хлопцѣвъ такъ и дѣвчатѡвъ, поступивъ я до осмотрєня дѣлу ремѣсничого. По до-рѡвѣ стрѣтили мы локомобило (парову машину) о силѣ 5-ти конєй, котра будучи въ руку, обернала ровличнй знарядъ ремѣсничй въ варєтєлахъ (токарно, веретѣльно и т. и.), производвала (въ посредствѣ дувала, вентилятора) 6 огнищъ на шести кузняхъ ковалѣскихъ, вытискала въ посредствѣ помпы воду въ баєну вємного або въ студнѣ до баєну горѣшного, въ которого вода тая черезъ руры доплывала всюды, де ви було треба, и т. и. Машина така въ закладѣ єсть необходимою; она єсть головнымъ двигаломъ руху и выконує многочисляныи прадѣ; дѣланьє ихъ прѡникає ѡтдалєныи части и скупляє ихъ рухомъ въ одно, мовъ рухъ крови въ жилахъ звѣринного организму. По оглядѣ той машины перєйшлиєся мы насампередъ до магавинѡвъ съ матеріалами, а ѡттакъ до варєтѡвѣвъ. Бачивъ я тутъ мѣжъ иншими награмадженє въ добре накрытыхъ шѡпахъ дєрево, готовє до столарєского або стельмакєского ѡбрєдєня, пѡдѣленє на 6 ѡтдѣлѡвъ. Насампередъ берєєя до варєтєту найстаршє, добре высохлє дєрево, а коли одна клѣтка вы-

порожнитєся, поступаєєя до другои, а тымчасѡмъ тамта зновѣ наповняєєя дєревомъ. Такъ ѡтже варєтєты стельмаховѣ и столарѣвъ вироблюють лишь въ сухого, доброго матеріала. Вѡкы рѡжного рода, котрй въ вѡзвѡни а бачивъ, не лишь ѡтзначуютєся прїятною, зручною формою, але такожъ и чистѡю а точною роботою; складовѣ ихѡ части такъ суть правильно и гѣсно съ собою спѡвнй, що не доба-чшъ нѣ найменшѡй неправильности, а такъ легкй, що за слабымъ потрученємъ руки котєтєся. Въ варєтєтахъ треває наука черезъ 3, 4 або и 5 рокѡвъ пѡсля потреби и ѡдѡбности по-одинокихъ ученикѡвъ. Насампередъ оглядавъ я рисунки будущахъ ремѣсникѡвъ, рисунки, котрй кождѡму ремѣсникову до заводу практичного суть потрѣбнй, и мушу признати, що рисунки хлопцѣвъ тыхъ були поправно выконанй. На кождѡмъ листѣ було написанє имя хлопця и такожъ часъ, въ якѡмъ рисунокъ той выконавъ. Рисунки такъ мають вѣслякй користи: вправляють око добачити и привѣнкнути до правильныхъ размѣровъ, учать точности въ выконаню, бо прадѣ мусить ѡтповѣдати точно рисункѡви, учать ровнѡвѣти и ровнѡвнєвати вѡрєцє рисунковѡй въ его найдрѡбнѣшнихъ частяхъ и складахъ и зъ него ре-продукувати вѡвѣсьмъ ему ѡтповѣдаює дѣло. Ремєсло трактѡване на пѡдєтєвъ техничныхъ рисункѡвъ, єсть основне, точне и умѣтне. Нашъ край мало ще має такихъ ремѣсникѡвъ, а если суть тутъ и тамъ спорадично, то певно не суть то туземцѣ, але по болшѡй части Нѣмцѣ и Чехи. Допєрва Дроговыжскй закладъ має Галичинѣ доставити ремѣсникѡвъ, котрй при ѡтвѣтнѣмъ загалнѣмъ образованю, будутъ знати свое ремєсло основно и наукою и выконувати его докладно и точно, а заравѡмъ будуть въ можности въ посредствѣмъ рисованыхъ вѡрѣцѣвъ рѡвномѣрно поступати съ ровновѣмъ промысловымъ заграничнымъ.

Гадки мои, коли розєсмотрєвавъ я рисунки техничнй въ салѣ рисункѡвѡй, не ѡманули мене, коли вѣ-дєсьи перєйшовъ я до поодинокихъ варєтѡвѣвъ. Въ кождѡмъ въ нихъ находитєся майстеръ, котрй учить хлопцѣвъ, поправляє, прадѣ допальновує и бєвпосередно надъ ними має надѡврѣ. Хлопецъ и 10 равѡвъ мусить дѣло перєробити такъ довго, доки не буде поправнє... Тутъ не иде о тоє, чтобы вѡвъ або шафу або що-небудъ вробити и докончати, але щобъ его точно и поправно у всѣхъ частяхъ выкончати, чтобы хлопцѣвъ на томъ дѣлѣ научилиєся добре точно и поправно робити. Не одинъ кусникъ дєрева або вѣлѡва и т. и. мавъ я въ рукахъ и приглядєвєя работѣ, — и я мавъ красєє задоволенє. Булъ я и межй кравцєми и межй шевцєми и у всѣхъ варєтєтахъ та оглядавъ дѣла ихъ прадѣ. Найслабѣе може заступленє кравєцѡв, найлѣпше слюсарєтво, ковалєство и стельмахєство. Надивившиєся тому всему, пѡзнавъ я докладно велику вагу и великє значєнє сєго института и подивляти мушу велику гадку покѡйного фундатора. Онъ загадавъ въ Галичинѣ, въ томъ краю вѣсками занєдѡбѡмѣ, утворити станъ ремѣсничй и то станъ, що рѡвняєєся-бы ремѣсникамъ заграничнымъ що до умѣтностѡй и досконалои прадѣ, — и той станъ ремѣсничй загадавъ днѣ утворити въ бєсталанннихъ сирѡтѣхъ, котрй вьвычайно идуть на пропацє, гинуть въ матеріальной и моральной нуждѣ. Нынѣ закладъ той числитъ 250 ремѣсничихъ адептѡвъ; могло-бъ ихъ бути болше, если-бъ институтъ выбривъ въ финансовыхъ клопотѡвъ. Звѣртаю прѡтє Вашу увагу, любѡй Родимѣцъ на значєнє сєго закладу. Всякими силами повиннй мы старатєся о тоє, чтобы мы тамъ помѣщували бєсталанннихъ сирѡтѣ рускихъ, найдучше вѣже такихъ, що хочъ днѣ клєєсь въ рускѡй школѣ народнѡй укнѣчили. Бо и намъ треває нашихъ питомыхъ, добре вы-

ченыхъ ремѣсникѡвъ, промысловѣвъ. Дѣвчє воспиталищє пѡдъ проводѡмъ Фєлиціанѡкъ я розвивавъ-бы и вывѣ, бо тоє, чоґо дѣвчєта въ Дроговыжѣ учатєся: прати, варити, шити и нѣвѡй гафтувати, єсть такъ незначєє, а такъ недокладнєе и такє мѣрнє и непервє, що шкода, чтобы тамъ сирѡты нашѣ ѡтдавали. Въ Станиславѡвѣ мусѣли ѡтобрѡти Фєлиціанкамъ надѡврѣ и выхованьє дѣвчиц-сирѡтѣ, и передати ихъ свѣтскѡй особѣ, — бо все було невдалє: и выхованьє и наука. Выхованка Фєлиціанѡкъ невдалє анѣ на кухарку, анѣ на дѣвку; она хотѣла-бы бути панною, нѣчоґо не робила-бъ, а въ костелѣ годинами сидѣла-бъ... Тому, поки що, най Полькы въ Дроговыжѣ выховуютєся. — а мы дѡймо лишь прѡтє, чтобы якъ наибѡльше чєсло хлопцѣвъ помѣщати въ институтѣ Дроговыжскѡмъ. Обѡрѡвѣши варєтєты, спустєвєєя я на дѡлѣ, де находитєся пекарня, прѡльня, кухня, магазинъ стравнй, парѡва лєзья и т. и. Сирѡты, котрыхъ дома часто не ставало кусника хлѣба, мають тутъ смачну и поживну страву; що днєны съ вынѡтѡкомъ пятницѣ, вѣдѡтъ вѡпу, мясо и мацєну страву въ муку. Институтъ має каплицу, лат. капєляна, лѣкаря, антику, управлєє простѡрый городъ съ яринами и вѣдє господарку, доставляючу найпотрѣбнѣшнихъ матеріалѡвъ до прокормлєня. Тутъ засѣдає що дєнь до стола болше якъ 500 губѡвъ, ѡтже зѣвѣжъ величєзна. Єсть тутъ такожъ библиѡтекє (розовѣєєя польсєка), учитель свѣбу и музыки. Хлопцѣ-ремѣсники въ полуднѣвѡй годинѣ, вѡднѡй ѡтъ прадѣ, выконували въ моѣй прѡтѡмности пѡдъ проводѡмъ старѡго капєльмайєтра (выслужєного тамбора ѡтъ банды) колѣкєа кавалѡкѡвъ на рѣвнєныхъ блячаныхъ инструмєнтахъ. Єсть такожъ и наука гимнастичкѡй. Зъ двѡхъ сторѡвъ ѡкружена будѡва дроговыжсєка 15 чи болше-морговымъ паркомъ съ простѡрымъ ставѡмъ, въ котрѡмъ лѣтомъ хлопцѣ купаются; вѡмю

тій осьмь овященникомъ „перемыскою“ епархіи.

2) Неправдиво подано, якобы я долшиъ часъ передъ собраниемъ отпоручниковъ вдов. впрот. фонда остоявшомъ 28 и 29 ноябра т. г. и въ часъ того собранія былъ членомъ управл. совѣта „русскою банку“ и доперва на томъ собраніи пересталъ нимъ быти. Быти членомъ управ. совѣта „Общ. рольн. кред. Заведенія“ не естъ еще переотушеніемъ, а управ. совѣтъ того общества рѣшилъ на одномъ изъ оныхъ засѣданій въ юнію т. г. запросити мене — безъ моеи вѣдомости — до встуленія въ той совѣтъ, но я не принялъ дефинитивно того членовства, а просилъ о часъ до розгляненія въ дѣлахъ „Заведенія“ въ той цѣли, щобымъ розглянуло, чи буду въ остояніи моею працею причастиа до поднесенія той интитуціи. Въ первыхъ дняхъ юлія была матура на нѣмец. гимназіи и класификація другихъ учебныхъ, послѣ ваканціи, въ котрой мусѣлъ я для здоровья выбѣхати, въ первой половинѣ сентябрия воступити поспити и други большіи занятія въ школі, а въ концѣ трудное положеніе „Заведенія“ въ сентябрѣ и октябрѣ не дозволили менѣ достаточно розглянути въ дѣлахъ „Заведенія“ и взыаеся до намѣреной праці. Зоставши до того на послѣднемъ общ. собраніи членомъ „Народного Дома“ выбранымъ въ управ. совѣтъ того-жь, оствало менѣ физично невозможно трудитися и въ „Заведеніи“ и протое переоала я сейчасъ 10 октябра т. г. на руки Вир. предсѣдателя крид. Шашкевича письменное заявленіе, що менѣ физично невозможно воступити дефинитивно въ управ. совѣтъ „Общ. рольн. кред. Заведенія“, котрое заявленіе зостало на засѣданіи управ. совѣта того „Заведенія“ 20 октябра т. г. приняте, и длятого югъ я на собраніи отпоручниковъ вдов. фонда съ чистою совѣстію заявити, що зъ того титулу не осьмь въ рускомъ банку интересованымъ,

3) Оскорбляючамъ естъ и тое, якобы я такъ въ управ. комісії вдов. фонда, якъ и на собраніи отпоручниковъ больше заступалъ интереса „банку“, якъ вдов. фонда. Протоколы зъ засѣданій комісії и собранія отпоручниковъ могутъ кожного безсторонного о цѣлкомъ противомъ убѣдити. — Въ слѣдствіе заагажована вдов. фонда въ „Общ. рольн. кред. Заведеніи“ оъ большою подовоною цѣлого своего маетку дѣла вдов. фонда ованзаны тѣсно оъ дѣлами „Заведенія“ и вдов. фондъ понѣтъ бы черезъ паденіе „Заведенія“ великіи отраты; я былъ отже воегда того мѣсина, щобы поступати оглядно, бо приопѣшаючи паденіе „Заведенія“ розоритися и вдов. фондъ т. е. утратитъ 75.000 ар. вложенныхъ въ „Заведеніи“ яко фондъ основательный и великую часть зъ 83.000 ар. сложенныхъ на щадн. книжочки.

4) Неправдиво подано тоже, якобы я заявляючи вч. оо. отпоручникамъ мою резигнацію изъ членовства въ управ. комісії вдов. впрот. фонда сказалъ, що резигную „и длятого, щобымъ овымъ противникамъ не отягалъ поводу до радости“. Заявляючи коротко, що я, хотий се сказалъ на оскорбляюще замѣчанье о. Сѣчянского, но не сказалъ и не могъ даже сказати межн мотивами моеи резигнації и не далъ и тутъ поводъ, управляющаго о. Сѣчянского, до такого вступленія противъ мене, и протое не може никакъ на менѣ лежати „велика часть винъ“. Во Львовѣ 1 (13) ноябра 1884. Иванъ Костецкій, ц. к. проф. при нѣмец. гимназіи во Львовѣ.

(Примѣтка Редакціи. Помѣщаемо заявленіе о. Костецкого и здержуемося отъ широкой полемики, щобы справы не розтягати in infinitum. Мы справы о. Костецкого оъ о. Сѣчянскомъ дѣлать только мимоходомъ и згнали горячково вступленіе о. Сѣчянского. Хотемо вѣрнати, що о. Костецкій поступавъ послѣ своени доброй волѣ и своени переувѣдченія въ комісії и на зборѣ отпоручниковъ вдов. фонда, що всякій евентуалній противній здогады отпоручниковъ були безподотавні — и тутъ ему супречати не будемо; въ оувѣтъ чоловіка нѣкто не загляне, мусотая отже оупускати на его завѣруванье. Хотемо вѣрнати, що о. Костецкій навѣтъ тогда, коли бувъ въ комісії фонда за удѣльнемъ банковъ нова пожиткы зъ фонду въ сумѣ 50.000 ар. (було то въ початку жовтя о. р.), чинявъ се зъ переувѣдченія и для добра фонду. Але мы мусимо (на подставѣ нашихъ вѣродостойныхъ информаций) оботати при оувѣтъ, що о. Костецкій бувъ въ томъ часѣ, якъ было у насъ подано, членомъ управ. совѣта банку, с. е. отъ червня до збору отпоручниковъ, коли то его резигнацію дефинитивно и совѣтъ принявъ. Фактъ естъ, що о. Костецкого совѣтъ банку выбравъ овымъ членомъ, оны не отмовляи, нимо оныхъ многихъ занятъ ходивъ до 20 жовтя точно на засѣданія совѣта, якъ каждый другій членъ, ба навѣтъ принявъ выбѣръ до комісії реорганизаційной банку и въ нѣи працювавъ, — и не можна доукарати, щобы о. Костецкій не поинявъ оныхъ правъ, ованзокъ и отвѣчалности яко членъ совѣта банку. Якъ тамъ було мѣжъ о. Сѣчянскомъ а о. Костецкимъ, въ те не входиамъ, то рѣчь маловажна, чисто лична. — Schwamm drüber! Того жадае повага нашего духовенства.)

— Въ Хлѣвчаныхъ, въ Раваціи, де то — якъ мы въ послѣднемъ числѣ „Дѣла“ донесли — отбуло такъ торжественне открытие читальни, закладаетъ основатель читальни за помочоу грошевою ч. Ивана Клебана руску торговлю. Слава Боже!

— Зъ Стѣца Белзкого, дня 15 л. падоліста 1884. При аранжованныхъ вечеркахъ для просвіты селянъ, якъ въ окупѣ львовомъ такъ и въ окупѣ жовковомъ, не щадилъ трудовъ и нѣколи не отмовляи менѣ помочи вдов. панове профессору от Львова: Н. Вахнянны и Гр. Врецьона съ привѣдомъ съ науковыми, популярными, хорошими предлѣніями. И на откритыи читальни въ Сѣнци Бѣзкомъ, округа сокальского, благоволили згада-

ни панове профессору дня 1 л. падоліста прѣхати от Львова въ Перемишль, Ярославъ, Рава, Угнѣвъ, Кристинополь, перебувши желѣзницею оуды и назадъ 79 миль дороги. За явни доказы щирого патриотизму и поднятѣ трудовъ для просвіты сельского люду — уважаю за ованзокъ отъ себе и селянъ В. п. проф. Н. Вахнянну и Гр. Врецьонѣ прилюдно найсердечнѣшу подяку заявити. — В. Чернецкій, душпастврь.

— О. Юсифъ Москалицъ, оотрудникъ парохіи въ Самборѣ, именованныи заступникъ катихиза при ц. к. гимназіи самборской, на мѣсце именованого крайшанымъ о. Мирона Подолінского.

— П. Василь Фальбійчукъ именованныи переводчикомъ зъ языковъ: руского, російского и польского при краевомъ судѣ у Вѣднѣ.

— П. Михаилъ Балучій, олавный повѣсто-и комедіо-проеатель польской, о котрого 25 лѣтнімъ юбилею въ Краковѣ мы недавно доносили, прибувъ сими днями до Львова. Театры рускій и польскій грали въ недѣлю его штуки: театр рускій „Груба рыба“, а театр польскій „Дѣмъ отчуженный“. П. Балучій являея вечеромъ оъ женою въ рускомъ театрѣ и оъ великою увагою слѣдивъ за грому нашихъ артистовъ. По першомъ актѣ проф. Григорій Цеглиньскій, референтъ для дѣлъ театральныхъ въ „Руской Беоудѣ“, познакомивъ п. Балучкого съ дирекцією и персоналомъ нашего театру, а оны высказавъ свое признанье артистамъ, гравшимъ его штуку, и заявивъ, що нашъ театръ зовѣмъ не горше отдае ея, якъ театры варшавскій и краковскій. По другомъ актѣ числено зобрана публика выклкала автора знаменитой комедіи, а оны вставши, поклономъ подякувавъ дирекціи за те, що почтила его телеграму въ день юбилейный и дозволить безкористно нашому театру перекадати воъ его штуки и представляти на руской оувѣтъ.

— П. Площанскій, редакторъ „Слова“, повернувъ уже въ оуботу минувшого тыждня до Львова зъ своени дорожи по Россіи. О. Наумовичъ досе ще не повернувъ, але незабавомъ также вже прибуде.

— Рада на шноду отъ динихъ звѣрѣтъ. Звѣстно, сѣ якою енергіею старався по о. Романчукъ въ оймѣ, щобы забезпечати нашихъ селянъ отъ шкодѣ, якъ они терпѣли въ заовахъ черезъ дикі звѣры. Розумѣея, що оя оправа була польской шляхтѣ въ оймѣ дуже не на руку, а щобы вже не дати явного доказу своени неохоты до селянства, оймѣ отнѣся оъ сею осправою до правительства, щобы оно ея залагодило, нѣбы ооъ такъ, якъ каже нѣмецка пословица: „Wasch' mir den Pelz, und mach' ihn nicht nass“. Нашъ селянинъ радить ообѣ однакожъ якъ може. Цѣкавий и дуже быотроумный примѣръ такой самопомочи подае „Kur. Lwowski“. Въ одномъ великомъ окарбѣ за окарживъ лѣсничій селянина до суду за те, що оны забивъ дика. Въ назначеномъ речизиці отанули обѣ стороны передъ судомъ, а судія засудивъ селянина на кару 10 ар. По отчтаніи вырокъ селянинъ выймаъ зъ мошонки 10 ар. и ставитъ на отдѣль передъ пана оудію, але рѣвночасно также и подае окаргу противъ окарбу о отшкодованье шкодъ, яку ему робили панскій дикъ черезъ лѣто и въ зимѣ на его поли подѣ панскимъ лѣсомъ. Селянинъ жадавъ 200 ар. отшкодованья. „Якъ то, пытае судія, чому-жь вы передъ тымъ не окаржили о шкодоу?“ А селянинъ отповѣдае зовѣмъ холодунокрово: „А якъ же я могъ окаржити, коли я не знавъ, до кого дикъ належитъ; теперь самъ окарбъ признаея, що то его дикъ, то вже знаю, на комъ маю пошукувати“. На таке заявленіе не було радъ; судія ознавъ, що несправедливо засудивъ селянина, а панъ лѣсничій пригадавъ ообѣ §. 3 патенту о довахъ зъ дня 13 цвѣтня 1786 (котрый то патентъ ще до нынѣ не знесеный) и замовкъ. Судъ признавъ познѣйше жадае селянина справедливымъ — а окарбъ мусѣвъ заплатати селянину 200 ар.

— Дръ Альфредъ Бремъ, звѣстный нѣмецкій природознавецъ и авторъ обширныхъ праць на поли наукъ природныхъ, якъ „Illustrirtes Tierleben“, „Leben der Vögel“, „die Thiere des Waldes“ и многихъ другихъ, померъ въ овоий вилли Райтендорфъ въ Турингіи въ 56 роцѣ своени жатя. Бремъ бувъ онымъ пастора и знаменитого орнитолога Христіана Брема и родився 2 лютого 1829 р. Вже яко 18-лѣтний молодецъ зробивъ оны першу подорожъ наукову до Африки (1847—1852), а оубола доперва кончивъ свои оудии по части въ университетѣ вѣденскомъ. Оубола робивъ оны знову подорожъ и зѣвѣдивъ цѣлу Европу вздовжъ и въ поперекъ, Америку и Азію, а все, що лишъ видѣвъ и подглянувъ въ оувѣтъ природы, зложивъ на папѣрѣ майстерскими оловами. Головнымъ предметомъ Брема була орнитологія. Въ 1862 р. зоставъ оны именованныи директоромъ зоологичного города въ Гамбургѣ, а 1867 заложивъ оны славное акваріумъ въ Берлинѣ, котре сталося взѣрцемъ для волякихъ другихъ въ Европѣ. Бремъ отначався великою красорѣчивостею въ своихъ выкладахъ и зъ сего взгляду памятають его ще добре у Вѣднѣ, де оны въ оймѣ десяти рокахъ мавъ публичныи выклады. При обѣ случайности познавъ его архика. Рудольфъ, котрый запросивъ его оттакъ до себе до Праги, а оубола дуже часто радився его въ своихъ працахъ науковыхъ. Бремъ бравъ участь въ подорожи архика. Рудольфа по Дунаю, котру оттакъ архика. Рудольфъ дружною оолоосивъ. Въ послѣднихъ часахъ не дававъ жадной звѣстки о ообѣ, занедажувъ сильно, въ наслѣдокъ чого ще коротко передъ смертею ослѣпъ бувъ. Бремъ доказавъ дѣломъ олова, котры высказавъ бувъ на пирѣ 19 грудня 1877, даномъ въ его честь у Вѣднѣ то-вариотвомъ „Конкордія“: „Ты не дармо живъ на оймѣ оувѣтъ!“

— Церемоніи торжественного вложеня кардиналь-

ского капелюха на вѣденского архієпископа Гангабауера отбудея въ среду сего тыждня. Церемонію ою оновитъ самъ цѣсарь.

— Проще ооциалность о бомбу въ Ираковѣ закончивая тымъ, що судъ присяжныхъ по 3-годинной парадѣ признавъ невиннымъ трехъ обжакованныхъ Домбровского, Круликоского и Грудзиньского, котрыхъ заразъ и выпущено; натомѣтъ признавъ судъ за намѣрене окрытоубійство, злочинство нарушеня оспокою и публичного насильства на 5 лѣтъ тяжкой взыницѣ; Пеховского за участь въ намѣреномъ окрытоубійствѣ, нарушение оспокою публичного и насильство на 9 лѣтъ тяжкой взыницѣ; Сульчевского за участь, нарушение публ. оспокою и насильство на 3, а Паёнка за нарушение оспокою на рокъ взыницѣ.

— Холера въ Парижѣ. Отъ 2 до 13 с. м. померло въ Парижѣ на холеру 385 ообѣ, а передъ тымъ ще 70, отже загаломъ 455 ообѣ. Послеи сиравозданъ официалныи померло въ Парижѣ минушного оуботы 72 ообѣ а въ недѣлю до 6 год. вечеромъ лишь 21 ообѣ. — Холера мала также проявитися и въ Нангѣ, де 17 с. м. померло 2 ообѣ. — Наколи се правда, що „Темръ“ доносиа, то для Европы были-бы на будучность дуже сумній выклады, бо предоказана дра Коха мали бы осправдыватися. Газета оя доносиа, имено, що холера проявилаея вже въ Лондонѣ, де дня 14 с. м. мало занедажати на холеру 187 ообѣ. Справдженя сеи оумной вѣсти треба ще дожидати.

— Въ основѣ, пов. подгаецкого, зѣстала откритая нова оація жандармеріи, окладаючаея зъ одного вахмайстра и 3 жандармовъ. Постерунокъ сеи розпочавъ овою дѣяльність вже отъ 1 с. м.

— Дрѣбни вѣсти. П. Василь Нагорный вѣнчаея дня 25 л. падоліста о годнѣ 7 вечеромъ съ панною Марією Антоною Дудкевичиною, дочкою о. Евгения Дудкевича, пароха и властителя Рудна, желѣзничая оація Замновода. — П. Константіанъ Телишевскій, оубститутъ нотаря въ Рогатинѣ, повѣнчаея дня 15 л. с. м. въ архикатедральномъ храмѣ о. Юра съ панною Теодорою Антоною Зубрыцкою, дочкою совѣтника судоваго у Львовѣ. Молоду пару вѣнчаеъ Преосв. еп. Свлявестеръ Сембратовичъ. Въ хорѣ оувѣтали пп. питомцѣ рускои духовной семинарии.

Вѣсти зъ Епархіи Львовской.

Каноничну интитуцію получили оо. 1) Емили Прокурнякій на пар. Джурковѣ, деканата жуковского; 2) Валеріанъ Галкевичъ на кап. Бѣлковцѣ, дек. зборѣского; 3) Теофалъ Яворскій на кап. Насташанѣ, дек. рогатыньского.

Президія ц. к. намѣстничтва годится на каноничну интитуцію о. Иларіона Яновича, капеліяна зъ Витвицѣ, на пар. Хотѣнь, деканата калуского.

Презенту на Озѣрн у надавъ Преосв. епископъ о. Оресту Держкови, а митр. консисторія вставила до президія ц. к. намѣстничтва, щобы згодилася на перемѣщенье о. Іоахима Зарицкого, пароха зъ Озѣрна, на Озерянку, а Ор. Держка, капеліяна зъ Озерянки, на пар. Вѣрну.

Сотрудничтво приватне въ Вербилѣвцахъ, дек. рогатыньского, получавъ о. Созонтъ Медведскій.

Увѣльненый отъ сотрудничтва въ Толшовѣ, дек. щиреского, о. Андрѣй Завадскій.

О. Василь Каргуну позволено до марта 1885 р. душпаствртвовати на завѣдательствѣ въ Ланѣвцахъ.

Митр. консисторія годится на кан. интитуцію о. Захарія Подлящецкого на Монастырска, дек. бучацкого.

На конкурсъ розписана кап. Фалишь, дек. стрыйского; речинце до 9 оубня 1885.

Президія намѣстничтва годится на кан. интитуцію о. Захарія Подлящецкого на Монастырска, дек. бучацкого.

Завѣдательство получили оо.: 1) о. Александръ Стоцкий получавъ завѣдательство Богутына, дек. золѣвского и 2) о. Антоній Билякевичъ, капеліяна зъ Куропатникъ, завѣдательство ех surgendo кап. Куропатники.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыскою.

Каноничну интитуцію получили оо. 1) Рудавскій Кирилъ на пар. Броняци, дек. мокрянского; 2) Іоанъ Татомиръ на пар. Черхавя, дек. самборского.

До каноничной интитуції завѣзваный оо. 1) Михаилъ Щирба на парохію Жерниці, дек. балягородского; 2) Волод. Лыолякъ на парохію Довгомостиска, дек. судово вишевского.

Завѣдательства получили оо. 1) Іоанъ Яворскій капеліяна Лише, дек. жуקותиньского, 2) Францъ Рабѣи капеліяна Спрыня, дек. старо-самборского.

Сотрудничтво въ парохіи Потеличъ получивъ о. Евгений Горнякскій, досе завѣдатель пар. Довгомостиска.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(И. Б.) Рускій театр. Въ оуботу дня 8 с. м. отограно на доходѣ ремѣсничного товариства „Зоря“ звѣстну отъ давня въ репертоарѣ нашего театру комедіо-опера Гр. Квѣтки-Основенка „Сватанье на Гончарѣвцѣ“. Про саму штуку говорити злешно, она-жь бо одною зъ тыхъ, котры ще въ 1860-тыхъ рокахъ славилась великою популярностею у нашей публики, тожь и теперь зобрана численно публика приняла зновлене снштуки дуже оимпатично, а збудженый справдешнымъ украинскимъ народнымъ гуморомъ щирый смѣхъ розлигався черезъ воъ три акты по сали. Обаода штуки була дуже добра. П-нѣ Поцелова

грали и оувѣтали якъ завѣгда такъ и теперь дуже гарно; теперь однакъ поднесло ея гру ще больше тое, що старалася бути зовѣтъ природною сельскою дѣвицею. Се поднесло тутъ съ повиннымъ признаемъ. Роля (головна) Стецяка припала и-ну Гриневецкому; зробивъ оны зъ нескрацюю подѣ неждымъ взглядомъ знаменити, такъ, що тѣ, котры бачили навѣтъ давнѣйше п. Бачиньского въ той роли не могутъ не признати, що такого Стецяка, якъ п. Гриневецкій не мала ще доси наша оцена. Не менше добре вывѣзались изъ своихъ роль п-нѣ Оспивичева и пп. Подвысоцкій и Стефуракъ. Молодыи артисты п. Янович отараво о оуболю можна, поборювати перешкоды, на якъ натрафити муситъ каждый по-чатукуи на оувѣтъ, але мы вповнѣ увѣренъ, що дальша оувѣтна праця зробить его дуже пожиточною оилою для нашей оены.

Въ недѣлю дня 9 с. м. представлено: „Панъ Бенетъ“, комедію Ал. Фредры, передожену римованнымъ стихомъ п. Евг. Олесницького и вѣчно свѣжу „Наталку Подтавку“ Ив. Котляревского. Мы дуже были цѣкавы и на саму знаменитиштуку на нашой оувѣтъ и на перекладъ. Шо до перекладу, то осправдѣ, воъкъ мусѣла вповнѣ вдоволити гладкосте стиха, чистосте языка и добрънобѣ оловъ та зворотѣвъ. П. Олесницькій мусѣвъ завдати ообѣ богато оувѣтногого труда, закимыпустивъ оувѣтъ перекладъ на руску оцену. Такихъ оувѣтныхъ перекладѣвъ треба намъ якъ наибольше и лишь заохотити можемо перекладчика „Пана Бенета“ до дальшой праці въ томъ напрямѣ.

Що до гры акторѣвъ, то на першомъ мѣсци поднести мусимо гру п. Гриневецкого въ роли Бенета. Дуже тяжку тую ролю, котру деякі толькю найзнаменитш артисты польского оены выбирають ообѣ на артистичный пошые, отогравъ нашъ талантливый артистъ подѣ кождымъ взглядомъ знаменито. Его рухи, мимика, декламация мусѣли вдоволити и наибольшого знатока штуки, а доволѣ членомъ зобрана публика нагороджувала его численными заслуженными ослесками. До доброгого терцету долучилася пп. Виберовичъ. — Не такъ дуже вдовольно насъ представленье „Наталки“. Въ тытуловѣ роли выступила до разъ першій п-нѣ Пясецка. Сивѣвъ ея бувъ подѣ кождымъ взглядомъ вдовольяющій, що до гры однакожь мусимо зауважати, що украиньска дѣвичина повинна мати рухи троха менше смѣливый и въ загалѣ лагоднѣйши, якъ мала ихъ таа, впротѣмъ дуже оимпатична и уталантована артистка; се однакъ достея пояснити тымъ, що п-нѣ Пясецка доперва короткій часъ по довшой перервѣ выступала на нашой оувѣтъ. П. Левицкій (Петро) не дорѣвъ ще до своени роль. Такого Петра, котрый черезъ цѣлый актъ не повернува нѣ въ одинъ бокъ нѣ въ другій, не могла-бы нѣякъ любити така гожа Наталка. Прочі ообѣ: имено пп. Оспивичева, Стефуракъ и Подвысоцкій, грали якъ звѣчаиво, т. е. дуже добре.

Въ второкъ 11 с. м. представлено на доходѣ „Школѣной помочи“ двѣ штуки: „Дивну приядоу“ (по разѣ другій) и „Школяръ на мадрѣвцѣ“. Про першу зъ тыхъ штукъ писали мы вже; тутъ додамо, що обѣ оны выпали що до гры артистовъ зовѣмъ добре, въ „Школярѣ“ отначився въ роли дика п. Подвысоцкій. Публика, якъ на такъ гарну цѣлу, было за мало.

Переписка Редакціи и Администрации.

Воч. о. К. въ Гнѣздѣ, о. П. Л. въ Глуб. и др. Грошѣ на мѣсцесловѣ передали мы до канцелярии „Провѣты“, на що маемо поквитованье. — Чому Вамъ не выслали, не наша рѣчь. Самымъ-бо намъ занимаются купномъ и высылкою, — нема часу.

На доходѣ Паулины Попелевой.

Въ великой сали „Народного Дома“.

РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
подѣ зарядомъ И. Биберовича и И. Гриневецкого.
Въ Второкъ дня 18 (6) листопада 1884.

ГАЛЬКА

Мельдрама въ 4 актахъ, перероблена зъ оперы О. Левинькии, музыка С. Монюшки.

Цѣны мѣсць: Фотель 1 ар. Крѣло въ першихъ V-ти рядахъ 80 ар., въ дальшихъ рядахъ 60 ар., Партеръ 25 ар. Галерія 20 ар.

Початокъ о годнѣ 7.

Огнетревал и безпечнй отъ влому

КАСЫ солидно и прекрасно выробленъ оъ американьскими замками и пакильбыми заовками такъ, якъ я до-ставивъ львовскому магистратовѣ, продаю дуже дешеву

Симонъ Дегенъ
у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.
(Прочтеть о корреспонденцію въ нѣмецкомъ языкѣ.)

Народный русский МОЛІТВЕННИКЪ
съ приноуоченьемъ и апро-баторо Преосв. Епископа Дра Сильвѣя Сембратовича, получити можна въ Торговли Мих. Адымета и у Конст. Урбана ч. 20 рынокъ Львовъ, 90 ар. по 60 ар., 60 ар. по 1 ар. 10 ар., 1 ар. 60 ар., 2 ар. 60 ар. и 3 ар. Для дамъ въ акасагѣ по 4 ар., 4 ар. 50 ар., 5 ар. и 5 ар. 50 ар. Брошурованыи на велик. папери 1 ар. Купити можна больше примѣръ, вышѣ отѣвѣтныи работѣ!

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
 1009 (111-?) поручае
Росу красоты и всякі косметики и пахощі якъ черезъ мене, такъ и черезъ инші фармы оновішувая.

Для Кракова и Львова
 якъ такожъ для всѣхъ большіхъ мѣстоностей Галичинъ пріймае одно велике заведеніе для обезпеченія въ дѣлѣ обезпеченія на житье агентствъ головныхъ, повѣтовыхъ и мѣсцевыхъ, потому такожъ розвѣдывае и збирае. Паспортныя оферты пріймае бюро анонимное и экспедиціе Moritz Stern Wien I Wollzeile 22.
 1921 2-3

СВѢДОЦТВО.
 Подписаніи заявляютъ снмъ на подставѣ точномъ ними переведеного розсѣду, що пафбросова бибулка походжа зъ фабрики папирозовыхъ бибулокъ "Le Houblon" наса Sawley-a & Henry-ого въ Парижѣ вѣстъ знаменитой якості, зовсімъ вѣрна отъ всякихъ чужихъ частей складовыхъ, особливо-жъ вѣрна отъ всякихъ здорово шкодливыхъ складннковъ.
 Вѣдень, дня 24 мая 1884.
 Подпис. дръ J. J. Rohl, звач публ. профессоръ хемичной технологіи при ц. к. техничній академіи.
 Подпис. дръ E. Ludwig, ц. к. публ. профессоръ медичной хеміи при вѣденскімъ университетѣ.
 Подпис. дръ E. Lippmann, назв. публ. профессоръ хеміи при вѣденскімъ университетѣ.
 (Правдивость повисихъ підписовъ подтвердивъ дръ J. Hoffmann, ц. к. нотаръ у Вѣдн. Повисше свѣдоцтво підписане и затверджено и. к. министествомъ для заграничныхъ и французскимъ по-сольствомъ у Вѣдн дня 28 мая 1884.) 1134

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ У ЛЬВОВѢ

поручае изъ своихъ складовъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлі и Тернополі межн иншими товарами слѣдующіи:
КАВУ при высилцѣ 5 кил.:
 Цейлонъ I-а отъ кил. . . . . 2 зр. — кр.
 " II-а " " . . . . . 1 " 75 "
 " III-а " " . . . . . 1 " 54 "
 " перлова " " . . . . . 1 " 96 "
 Куба " " . . . . . 1 " 90 "
 Ява золота " " . . . . . 1 " 80 "
 Мешало (жовта) " " . . . . . 1 " 50 "
 Кампинасъ (леса) " " . . . . . 1 " 30 "
 Цѣны тѣ назначеніи безъ пересылки почтовой.
 Въ пачкахъ 5 кил. вразѣ съ пересылкою почтовою:
Кава Цейлонъ (особный и добрый рѣдъ) за 8 зр. 50 кр.
Кава Зелена, зерно велике и здорове, за 7 зр. 60 кр.
 Оба рода поручаются дуже.
ВИНО УГОРСКЕ
 въ барылакахъ по 3 1/2 литр., за литръ отъ 50 кр. до 2 зр. 50 кр.
 (Барылка числится по 50 кр. и таку-жъ квоту платится за звернену порожну.)
Цвѣты на свѣчки церковній:
 зъ матеріи и паперовъ: пара по 60, 80, 90 и 1 зр. 20 кр.
Кадило королевске
 по 80 кр. за гил.
Вѣскъ жовтый
 по 1 зр. 60 кр. за кил., при большімъ отборѣ по 1 зр. 50 кр.
Шварцъ безъ витріолу
 зъ пуделкахъ деревяныхъ и бланыхъ рѣжонъ величинъ по 1 1/2, 2, 3, 5, 7, 8, 16 и 22 кр.
Смаровило до чобѣт и до шкдры
 зъ пуделкахъ деревяныхъ и бланыхъ по 2, 4, 6 и 10 кр.
Свѣтло воскове бѣле
 по 3 зр. отъ кил.

ДЛЯ КРАМНИЦЬ
 Пукоръ при отборѣ 100 кил. найлѣпшого по . . . . . 39 кр.
 Чай добрый Congo 1 фунтъ по . . . . . 1 зр. 80 кр.
 " " порошокъ 1 фунтъ по . . . . . 1 " 20 "

До высилки просто зъ фабрикъ:
Свѣтло церковне
 по 92 зр. за лучшій, по 84 зр. за горшій сортъ отъ 100 кил. кромѣ транспорту. Скряпка не числится. Наймощна высылка 30 кил. — Свѣтло зъ фабрики "Аполло" (найлучшое, но и найдорожшое) числится по 98 зр. за 100 кил. Оне высылася лишь на выразно желанье. — Транспортъ отъ 100 кил. вынесе 4 до 6 зр.; зависитъ отъ того, чи ближе, чи дальше мѣсцевѣтъ на вѣхдѣ краю надбѣ, треба его оставити на 3-4 недѣлѣ въ покою, закимъ спустится. Спускати въ погодный часъ. Найлучше спускати его въ осени и черезъ зиму; на весну правдыве вино не препароване буде все мугливе, и то треба по троха черезъ лѣтъ.)
ВИНО
 высилане въ бочкахъ 140-150 литр зъ Угоръ зачислася по 35 кр. и выше отъ литра. Уже вино на пѣву 40 кр. отъ литры, а особливо по 50 кр. дуже поручаемо. — (Вино въ морозы и въ снѣги высылати не poradно. Коли вино надбѣ, треба его оставити на 3-4 недѣлѣ въ покою, закимъ спустится. Спускати въ погодный часъ. Найлучше спускати его въ осени и черезъ зиму; на весну правдыве вино не препароване буде все мугливе, и то треба по троха черезъ лѣтъ.)
СМАРОВИЛО ДО ВОЗВѢТ
 при высилцѣ просто зъ Дрог быча по 12 зр. отъ 100 кил. за лучше. Высылка найменша 50 кил. Высылася въ барылакахъ на 25 кил., на 12 кил. и на 6 1/2 к

ОТКРЫТА ПОДПИСКА
 на 1885 годъ
 на большую ежедневную, политическую, общественную и литературную газету
"РУССКІЙ КУРЬЕРЪ".
 ГОДЪ ШЕСТОЙ.
 УСЛОВІЯ ПОДПИСКИ:
 Съ доставкою въ Москвѣ:
 На 12 мѣсяцовъ 8 руб 50 коп
 " 11 " " 8 " " "
 " 10 " " 7 " 50 " "
 " 9 " " 6 " 75 " "
 " 8 " " 6 " " "
 " 7 " " 5 " 25 " "
 " 6 " " 4 " 50 " "
 " 5 " " 3 " 90 " "
 " 4 " " 3 " 25 " "
 " 3 " " 2 " 50 " "
 " 2 " " 1 " 90 " "
 " 1 " " 1 " " "
 Съ пересылкою въ города:
 На 12 мѣсяцовъ 9 руб. — коп.
 " 11 " " 8 " 50 " "
 " 10 " " 8 " " "
 " 9 " " 7 " 40 " "
 " 8 " " 6 " 70 " "
 " 7 " " 5 " 90 " "
 " 6 " " 4 " 60 " "
 " 5 " " 3 " 70 " "
 " 4 " " 2 " 75 " "
 " 3 " " 2 " " "
 " 2 " " 1 " 10 " "
 " 1 " " 1 " " "
 За границу: на 12 м. 18 р., на 6 м. 10 р., на 3 м. 5 р. 50 к., на 1 м. 2 р. 20 к.

Подписка принимается въ конторѣ изданія: Москва, Москворѣцкій мостъ, домъ Н. П. Ланяна, въ извѣстныхъ книжныхъ магазинахъ Москвы, С. Петербурга и другихъ городовъ и въ Парижѣ — Rue Clément, 4, Adam и въ комиссіонерной конторѣ Agence Slave, Place de l'Opéra Nr. 4-й.
 Гг. иногородніе благоволятъ адресоваться преимущественно въ контору изданія "Русскій Курьеръ".
 Редакторъ-Издатель П. П. ЛАННИНЪ.

"ДЫМЪ",
 повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.
 Достати можна въ администраціи "Дѣла" або въ книгарни Ставропигійской.

По зниженой цѣнѣ!
 Украинскій гетьманы
Иванъ Виговскій
 та
Юрій Хмельницкій
 Ивана Левичкого (Нечуя).
 (Правописъ фотетична).
 Можна достати по зниженой цѣнѣ 20 кр. (съ пересылкою 25 кр.) за примѣрникъ, за посредствомъ "Дѣла" и другихъ руконахъ часописей. 1214 (4-?)

Писарь рутининовый
 вѣдобаючий практику судовую, политичну, нотаріальну и автономичну, пошукуе посады яко писарь громадскій, о скільки можна у вѣхдѣ Галичинѣ. Яко Русинъ и основатель читальнѣ въ Олеші, буде пріхильный своему народови, а при своихъ здѣбностахъ (котры высказують численна свѣдоцтва) зможе и найбільшій вѣладъ въ якій-небудь громадѣ въ коротцѣ до зворненого порядку привести. Всѣ Отцѣвъ духовныхъ и Чест. начальниковъ громадъ уграшае о пріятыя. Адреса его: М. Дяконъ въ Олеші, посл. почта Товмачъ. (1-?)

ВЕЛИКА ЛОТЕРІЯ ГРОШЕВА
500.000
марокъ
 яко найбільшу выграну подае въ найщасливѣшомъ случаю найновѣйша, велика, державою Гамбурга загварантована лотерія грошева.
 Специально же:
 1 Премія à М. 300000
 1 выгр. à М. 200000
 2 выгр. à М. 100000
 1 выгр. à М. 90000
 1 выгр. à М. 80000
 2 выгр. à М. 70000
 1 выгр. à М. 60000
 2 выгр. à М. 50000
 1 выгр. à М. 30000
 5 выгр. à М. 20000
 3 выгр. à М. 15000
 26 выгр. à М. 10000
 56 выгр. à М. 5000
 106 выгр. à М. 3000
 253 выгр. à М. 2000
 6 выгр. à М. 1500
 515 выгр. à М. 1000
 1036 выгр. à М. 500
 29020 выгр. à М. 145
 19463 выгр. à М. 200, 150,
 124, 100, 94, 67, 40, 20.
 Разомъ 50,500 выгранныхъ, а кромѣ того ще одна премія, прійдутъ въ семи класахъ певно до порѣшенія. 1217 2-4

Наибовѣйша велика, высокимъ правительствомъ державнымъ въ ГАМБУРГУ дозволена и підлима майномъ державнымъ загварантована лотерія грошева содержитъ 1000000 лосовъ, въ котрыхъ 50.500 лосовъ, отже больше акъ половина будутъ выгатыи одинъ по другому въ семи класахъ съ стоячими тутъ побѣды выгратыми; цѣны класпталъ, що має выласовуватися, выиситъ
9,290.100 **МАРОКЪ.**
 Черезъ богатство выгранныхъ, маючихъ выласовуватися въ сѣбѣ великой лотеріи грошевой, якъ такожъ черезъ найбільшу можливую гарантію и точну выплату выгранныхъ тѣшитоя лотерія ся воеды великою пріхильностью. Пѣсла поставивъ цѣну управлѣя нею особба до сего назначена генеральна дирекція а державна надзорѣ цѣла предпріятыя. Особлива отчливостъ сего лотеріи грошевой лежить въ емъ користивъ урядженю, що все 50.500 выгранныхъ маюють вже певно рѣшитися въ ильнѣхъ мѣсяцяхъ а имено въ семи класахъ.
 Головна выграна першомъ класомъ вынеситъ 50.000 марокъ, збольшася отгакъ въ другѣй класѣ на 60.000, въ третей на 70.000 въ четвертой на 80.000, въ пятой на 90.000, въ шестой на 100.000, а въ семѣй спецуально на 500.000, специально же на 300.000, 200.000 марокъ и такъ дальше.
 Продажъ оригинальныхъ лосовъ сего грошевой лотеріи повѣрено **обомъ** подписаннымъ домамъ торговельнымъ а въ тѣ, що хотять вяти участь въ закупцѣ оригинальныхъ лосовъ, зволѣтъ съ своими замовленіями отнеситися просто до одного зъ нихъ.
 Поважанныхъ замовляючихъ просимо, чтобы припадаючій сумы залучали при замовленяхъ въ австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ. Можна такожъ посылати грошн наизнами почтовыми, на бажанье выкувуются такожъ припорученія за посълаптою.
 На тягневье выграномъ першомъ класомъ кошугъ
1 цѣлый лосъ оригинальный зр. а. в. **3.50** кр.
1 подовина лосу оригиналь. зр. а. в. **1.75** кр.
1 четверть лосу оригиналь. зр. а. в. **0.90** кр.
 Каждый получатъ на руку оригинальный лосъ заосмотровый гербомъ державнымъ а ровнокчасно и урядовый плянъ лосована, зъ которого можна довідатися все ближе, тягневье выгранныхъ, дату тягненія и владки рѣжныхъ класъ. Заразъ по тягневю получить каждый участникъ урядовоу державнымъ гербомъ заосмотрену лому выгранныхъ, котра подае тожю выгранн а взглядо числа, котры выграты. Выплата выгранныхъ слѣдуе пѣсла плану ретельно и пѣдъ гарантією державы. Наколи-бъ неожиданно получатели не годивоя плянъ лосована, то мы радо готовы недогодный лосы черезъ тягневьемъ назадъ вяти и отдати получены за нихъ суму. На бажанье высылаются урядовый плянъ лосована на передъ даромъ. Позаякъ мы опѣдѣляемося до сего нового тягненія выгранныхъ численныхъ поручень, то просимо, чтобы все замовленія можна съ всею старанностью выковати, присылати намъ тѣ-же якъ найкорше на каждый случай однакожъ передъ
1 грудня 1884
 просто до одного зъ подписанныхъ тутъ головныхъ бюръ лотерійныхъ.
M. Stein | **Valentin & Co.**
 Steinweg 5 | Königsstrasse 36-38
 HAMBURG. | HAMBURG.
 Каждый має у насъ ту користь, що получас оригинальн лосы безъ посредничства и подрядничѣвъ и для того получас каждый не лишь урядовый листы выгранныхъ въ найкоротѣйшомъ можливомъ часѣ по тягневю и безъ пригадуваня, але такожъ и оригинальн лосы заосбѣды по назначенныхъ пѣсла плану цѣнахъ безъ якой небудъ надвыжн.

Брошура Корнила Н. Устяновича
М. В. РАЄВСКІЙ И РОССІЙСКІЙ ПАНСЛАВИЗМЪ
 продаеся въ друкарни Товариства имени Шевченка по 80 кр. за примѣрникъ; съ пересылкою почтовою по 85 кр.
К. Беднарскій, накладчикъ ул. Академична ч. 8.

Отъ трицѣтлѣти лѣтъ заложена Торговля
В. СТАХЕВИЧА ВЪ ТЕРНОПОЛІ
 поручае кромѣ богато устроеного
МАГАЗИНУ
 рѣчей, ризъ, образѣвъ и книгъ церковныхъ
 1147 (17-?) такожъ
ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ
 вырѣбѣвъ ювилерскихъ,
 золотыхъ, сѣрбныхъ, зъ хиньского сѣрбра
 и годинникѣвъ женеvesкихъ
 золотыхъ и сѣрбныхъ.
 По цѣнахъ найдешевшихъ.

Велика партія
останковъ сукна
 (3 до 4 метры)
 у всѣхъ краскахъ, на одѣгу мужескѣ, на загортки, живочій малягъ отъ дощу, на живочій плащѣ — розсылае за посълаптою за **останокъ** по 3 гульд.
L. Storch, Brünn.
 Останки не до влодобы принимаею назадъ. Вѣдрѣй высълаютъ по прицѣлю 10-крейцаревомъ маркѣ.
 1061-36-52

ПОХОДЪ СОВЕСКОГО
 пѣдъ Вѣдн р. 1683.
 Написавъ Стефанъ Качала.
 Цѣна 20 кр.
 Достати можна въ администраціи Дѣла.